

УДК 338.24

ПОДАТКОВЕ ПЛАНУВАННЯ ГРОШОВИХ ЗОБОВ'ЯЗАНЬ ПІДПРИЄМСТВА**Чиж А.Ю.****TAX PLANNING OF BILLS OF DEBT OF ENTERPRISE****Chyzh A.Y.**

У статті уточнено сутність податкового планування грошових зобов'язань підприємства, яке розглянуто як складова частина внутрішнього податкового адміністрування. Вивчено залежність між типом податкової поведінки підприємства та видом податкового планування. Розкриття сутності кожного виду податкового планування стало підґрунтям визначення різниці між термінами «податкова оптимізація» та «податкова мінімізація». Запропоновано використання матричного методу з метою раціоналізації розподілу завдань, прав і відповідальності між різними структурними ланками підприємства при виконанні функцій податкового планування. Надано методику податкового планування.

Ключові слова. Податки, зобов'язання, планування, витрати, податкова схема.

Вступ. Податки є необхідною передумовою існування держави, структурним елементом якої є підприємства. Некерований процес оподаткування може значно вплинути на рентабельність діяльності підприємства, тому рівень податкового навантаження має бути спланованим і контрольованим. Для вітчизняних промислових підприємств податкове планування грошових зобов'язань виступає необхідним засобом адаптації до мінливості зовнішнього середовища. Складання прогнозу податкових платежів, виявлення та аналіз факторів, що впливають на рівень оподаткування, оцінка економічної діяльності вкладання коштів у бізнес за існуючого рівня податкового навантаження створюють підґрунтя для обрання підприємствами варіанту фінансово-господарської діяльності в умовах чинної податкової системи України. Податкове планування дозволяє підприємству уникнути багатьох складних ситуацій; частково усуває негативний ефект невизначеності середовища функціонування, поліпшує координацію дій, сприяє більш раціональному використанню фінансових ресурсів, дозволяє керівництву приймати обґрунтовані управлінські рішення [1, с. 69].

Аналіз останніх досліджень і публікацій. Питання податкового планування грошових зобов'язань підприємства досліджені такими вітчиз-

няними вченими, як В. П. Вишневський, А. Г. Загородній, А. В. Єлисеєв, А. Кізіма та ін. [2]. У цих роботах висвітлено теоретичні аспекти податкового планування, розглянуто його сутність та загальні процедури здійснення. Проте методики податкового планування грошових зобов'язань підприємств до цього часу не існує і, як свідчать результати аналізу господарської діяльності промислових підприємств Луганської області, відсутній системний підхід до організації податкового планування грошових зобов'язань, що негативно позначається на фінансовому стані підприємств. Тому це питання є актуальним і являє собою важливу науково-практичну проблему.

Мета даної роботи полягає у дослідженні існуючих підходів до податкового планування грошових зобов'язань підприємства, виявленні різниці між податковою оптимізацією та податковою мінімізацією, встановленні елементів податкового планування, розробці методики податкового планування.

Для досягнення цієї мети вирішено наступні завдання: уточнено сутність податкового планування грошових зобов'язань підприємства; визначено суттєвий зміст елементів податкового планування, його етапів та заходів; запропоновано методику податкового планування.

Матеріали і результати досліджень. Практично у всіх наукових джерелах податкове планування розглянуто як інтеграційний процес раціоналізації господарської діяльності з позиції відповідності діючому податковому законодавству та стратегії життєздатності підприємства. Повністю погоджуючись з таким підходом, ми будемо розглядати податкове планування як цілеспрямовані, активні, вольові і усвідомлені дії платника податків в системі податкового адміністрування підприємства, функціонування якої сприяє налагодженню зв'язків з податковими органами, веде до оптимізації податкового навантаження та економії коштів підприємства на сплату податкових платежів. Як відзначено у роботах [1,2] основними цілями податкового планування є оптимізація податкових платежів, зниження податкових зобов'язань з конкретного податку або за сукупніс-

тю податків, підвищення обсягу оборотних коштів підприємства і, як результат, збільшення реальних можливостей для подальшого його розвитку та підвищення ефективності роботи. За рахунок зменшення податкового навантаження шляхом пошуку раціональних способів зниження податкових зобов'язань підприємство отримує додаткові можливості для максимального збільшення прибутковості фінансово-господарської діяльності і для подальшого ефективного розвитку виробництва.

Загальноприйнята класифікація податкового планування ґрунтується на ототожненні понять податкового планування та податкової мінімізації і передбачає два основних види цієї діяльності, виділених на основі критерію легальності - законне (легальне) й незаконне податкове планування (ухилення від сплати податків).

Цікавим є підхід до класифікації податкового планування, при якому поняття податкового планування ототожнюють з поняттям податкової поведінки. При цьому тип поведінки платника податків визначає конкретний вид податкового планування. Підґрунтям вибору типу податкової поведінки є два критерії - законність дій платника податків (платники податків або порушують закон, або ні) та ступінь зміни податкового навантаження (платник податків або платить податки в звичайному режимі, або використовує можливості для мінімізації податкових зобов'язань).

Види податкового планування в залежності від типу податкової поведінки платника податків наведено у табл. 1.

Таблиця 1

Види податкового планування

Вид планування	Зміст планування
Класичне податкове планування	Планування правильної і своєчасної сплати податків на основі даних бухгалтерського та податкового обліку та звітності, бюджетування діяльності формування фінансових коштів для оплати податків і прив'язка конкретних податкових платежів до податкового календарю. Викликає необхідність проводити правильну облікову політику, уникати методичних помилок в обліку, особливо при постійних змінах законодавства.
Оптимізаційне податкове планування	Дії платника податків відповідають закону, податкові платежі при цьому по можливості мінімізуються.
Протизаконне податкове планування	Дії платника податків не відповідають закону, податкові платежі не здійснюються або здійснюються в мінімальних розмірах.

З наведених класифікацій розглянемо два основних види податкового планування: оптимізаційне (законне, легальне) і протизаконне (нелегальне). В обох випадках податкове планування безпосередньо пов'язане з податковою мінімізацією. Взаємозв'язок даних понять виражається у двох аспектах:

податкове планування – система дій платника податків з планування фінансово-господарської діяльності з метою мінімізації податків;

мінімізація податкових платежів є складовою частиною податкового планування, одним із змістовних аспектів податкового планування є використання методів зменшення податкових зобов'язань платника податків.

В процесі податкового планування використовують терміни «податкова оптимізація» і «податкова мінімізація», які ототожнюють. Проте, останній термін більш загальний, оскільки передбачає як законну, так і незаконну діяльність платника податків, метою якої є зниження, зменшення, мінімізація податкових платежів. Податкова оптимізація, як законна діяльність, відрізняється пошуком оптимального варіанту ведення фінансово-господарської діяльності, при якому враховують не тільки факт мінімізації податків, але і аналізують наслідки податкового планування, у тому числі негативного характеру. З цієї точки зору незаконна мінімізація не може бути оптимізаційною.

Податкове планування грошових зобов'язань підприємства являє собою процес визначення сум податкових платежів на основі аналізу та вибору різних об'єктів оподаткування, пріоритетних видів підприємницької діяльності, конкретних операцій, можливостей використання податкових пільг для досягнення заданих результатів фінансово-господарської діяльності підприємства як у короткотерміновому, так і в довготерміновому періоді в умовах чинної податкової системи.

В процесі податкового планування здійснюється збір і обробка даних про ситуації, які виникають на підприємстві під впливом системи оподаткування, розробляються різні схеми діяльності, визначаються фінансові й товарні потоки, взаємовідносини з постачальниками, покупцями, кредитором, що дозволяє приймати певні управлінські рішення щодо зменшення грошового відтоку на сплату податків.

Всі дії податкового планування, вимагають документального закріплення принаймні з трьох причин. По-перше, чітко оформлений документообіг податкового планування дозволяє здійснювати об'єктивний контроль з боку керівництва підприємства за діями груп податкового планування. По-друге, враховуючи велику ймовірність судових розглядів за результатами застосування оптимізаційних заходів, наявність літерально оформлених відносин з приводу оптимізації сукупності оподатковуваних баз дозволяє аргументовано відстоювати свою точку зору в арбітражних судах. По-третє, документообіг - важлива складова управління, що забезпечує стабільність господарсько - виробничих зв'язків.

Документообіг податкового планування - невід'ємна частина централізованого документообігу підприємства. Вся документація податкового планування повинна реєструватися відповідальним секретарем груп податкового планування в канцелярії підприємства. Крім того, документація повинна візуватися співробітником, який здійснює керівництво податковою групою (іншими працівниками керівної ланки). Основні документальні джерела, використані в процесі податкового планування, здаються в архів підприємства, де зберігаються по функціональ-

них групах податкового планування згідно з чинним податковим законодавством (від 3-х до 5-ти років).

Правильний вибір організаційної структури податкового планування, організація документообігу між її елементами створюють передумови для ефективної роботи підрозділів податкового планування. Для чіткого функціонування необхідно укомплектувати ці служби кваліфікованими фахівцями, правильно розподілити між ними обов'язки, наділити їх необхідними правами, створити прийнятні умови для роботи.

Посадові інструкції фахівців, зайнятих податковим плануванням, повинні містити, крім обов'язкових для адміністративно-управлінського складу, спеціальні вимоги, які пред'являються у зв'язку з комплексним характером податкових відносин, що регулюються як нормами податкового, митного, цивільного, адміністративного, кримінального права, законодавства про валютне регулюванні, пенсійне та соціальне забезпечення, так і виходячи з їх економічної сутності й поточного стану суспільних відносин.

З метою раціоналізації розподілу завдань, прав і відповідальності між різними структурними ланками підприємства при виконанні функцій податкового планування доцільно використати матричний метод. Матриця являє собою таблицю, у верхній частині якої (найменування стовпців) дано перелік структурних підрозділів і посад, що виконують ті або інші функції податкового планування, а в лівій частині (найменування рядків) - перелік завдань і функцій, згрупованих у відповідності з основними елементами податкового планування. На перетині вертикальних і горизонтальних ліній за допомогою символів вказані управлінські дії, за яких реалізуються права і обов'язки суб'єктів планування. Матриця відображає, хто і якою мірою бере участь у підготовці рішення і роботі з його виконання. Вона показує обсяг і характер повноважень, що реалізуються кожною посадовою особою при спільній участі в реалізації функцій податкового планування, коли області повноважень і відповідальності двох або декількох осіб перетинаються. Оволодіння цим методом сприяє якісному вирішенню питань розподілу завдань, прав і відповідальності в системі планування податкових платежів.

Матричний метод розподілу завдань, прав і відповідальності має ряд переваг:

процес складання матриці передбачає ліквідацію перехрещення і паралелізму при функціонуванні системи податкового планування;

досягається наочність процедур підготовки, прийняття та реалізації рішень у сфері податкового планування;

виявлення елементів системи податкового планування, що працюють з недовантаженням або перевантаженням;

простота реалізації даного методу;

персональне і колегіальне визнання отриманого розподілу завдань, прав і відповідальності в системі податкового планування при затвердженні результатів застосування даного методу;

легкість складання за отриманими результатами положень і посадових інструкцій.

З процесуальної точки зору податкове планування на промисловому підприємстві - це формування системи параметрів, що визначають стан оподаткування господарюючого суб'єкта і заходи впливу на нього, й знаходить відображення в його податковому плані.

Розробка податкового плану має починатися з формулювання стратегії розвитку промислового підприємства і оцінювання наявних ресурсів, що можуть бути задіяні для її реалізації.

Стратегія відображає основні напрямки розвитку в області оподаткування. Згідно з даною стратегією формуються річні бюджети підприємства з урахуванням податків. Відносно річних бюджетів формуються тактичні податкові бюджети, наприклад на квартал, на місяць.

Тактичні податкові плани містять ті заходи щодо податкової оптимізації, які повинні бути виконані в конкретних умовах для забезпечення реалізації річного бюджету підприємства. Саме за допомогою тактичних податкових планів відбувається координація поточної діяльності таким чином, щоб у разі відхилення від поставлених завдань в одному періоді можна було досягти намічених в річному плані цілей за рахунок інтенсивної роботи в іншому періоді.

Річний бюджет потребує коректування (або навіть повної модифікації) тільки в тому випадку, якщо виконання поставлених в ньому завдань стає неможливим в залежності від змін зовнішнього і внутрішнього середовища підприємства і не може бути забезпечено за допомогою відповідних тактичних планів. В цій ситуації змінам підлягають річні плани, щоб не зрвати виконання стратегічних завдань підприємства. Стратегічні ж завдання можуть бути переглянуті тоді, коли зміна річних бюджетів не здатна в намічені в стратегії терміни усунути відхилення, що виникли, і повернути діяльність підприємства в рамки згідно плану.

Наступний етап податкового планування на промислових підприємствах - визначення шляхів реалізації заходів податкового плану. На даному етапі необхідно скласти схему реалізації заходів податкового плану, а саме:

оцінити можливість коригування тактичних податкових планів при отриманні негативних відхилень по контрольованих показниках і розробити схему заходів щодо їх усунення.

розробити заходи щодо коригування річних бюджетів з оптимізованими базами оподаткування при отриманні негативних відхилень по контрольованих показниках тактичних податкових планів.

розробити альтернативні сценарії майбутнього розвитку підприємства при неможливості коригування річних бюджетів.

Кінцевий етап податкового планування грошових зобов'язань підприємства - контроль за реалізацією заходів податкового плану.

Даний контроль податкового планування можна здійснити шляхом порівняння планових показни-

ків з фактично досягнутими, який, перш за все, проводиться на рівні тактичних податкових планів підприємства.

З метою проведення моніторингу та прогнозу ефективності податкового планування з точки зору внутрішнього податкового адміністрування, оцінки реального податкового потенціалу промислового підприємства запропоновано уніфіковану форму податкового паспорта суб'єкта господарювання, що містить такі розділи:

1. Загальна характеристика підприємства.
2. Основні соціально-економічні показники.
3. Відомості про рахунки в банках та інших кредитних установах.
4. Перелік організацій, що використовуються для розрахунку податків та зборів до бюджетів та небюджетних цільових фондів.
5. Доходи, що не підлягають оподаткуванню.

6. Дані про перевірки платника податків.
7. Зовнішньоекономічна діяльність.
8. Заборгованість по податках і зборах в бюджетну систему України.
9. Основні показники податкового навантаження.
10. Ефективність податкового потенціалу.

Методика планування податкових зобов'язань промислового підприємства має базуватися на системному та проектному підходах із систематизацією податкових схем та їх підбором за першочерговістю використання при розробленні проектів податкового планування; вибором оптимального проекту на основі критеріїв оптимальності; комплексного аналізу податкового поля та результатів податкового планування; поточного моніторингу виконання податкових планів. Етапи і заходи податкового планування за викладеною методикою наведено на рис. 1.

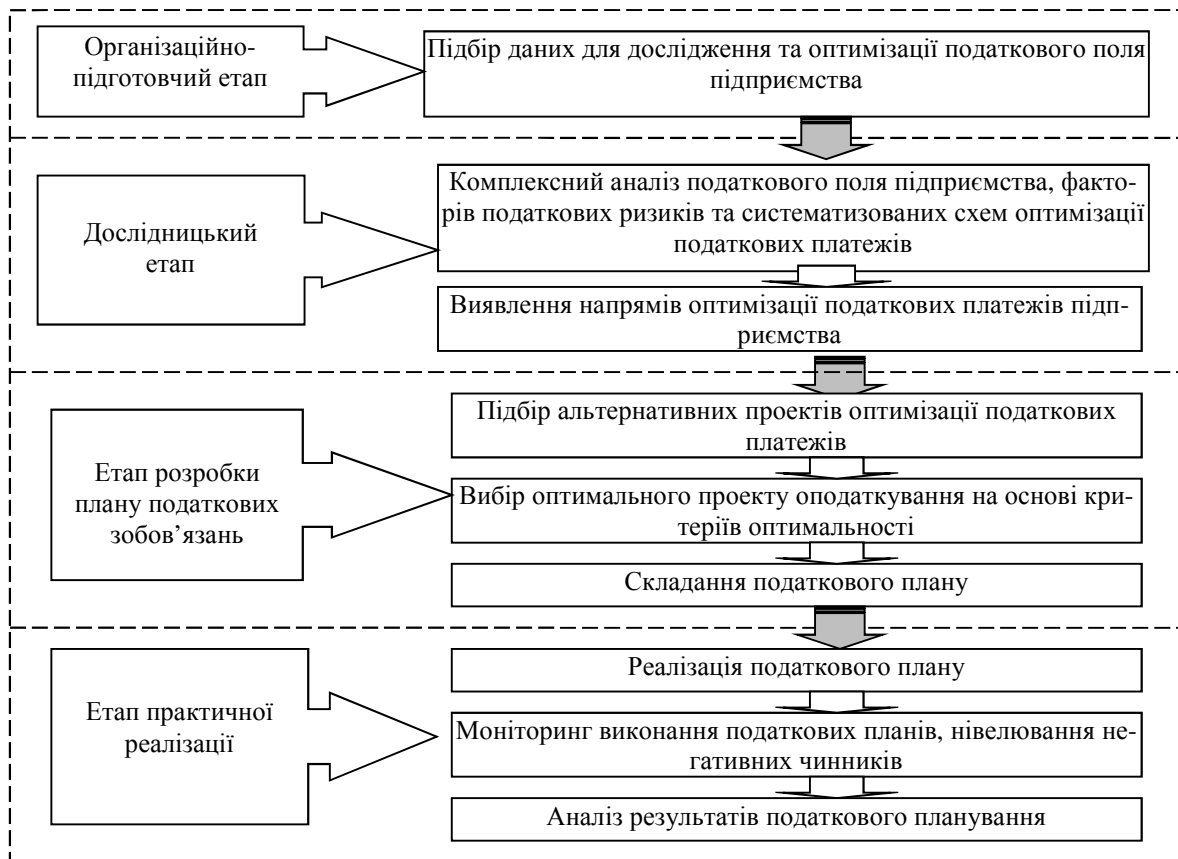

Рис. 1. Етапи і заходи податкового планування на промисловому підприємстві

У розумінні більшості платників податків податкове планування зведено до розробки податкових схем, тому що результати податкового планування завжди виражено в організаційно-правових схемах.

Податкова схема - це основна ідея конкретного методу оптимізації (мінімізації) податків; детальний опис взаємодії елементів податкової схеми; наочне графічне представлення обраного методу оптимізації (мінімізації) податків. Іншими словами, податкова схема - це таке оформлення і представлення економічних дій, що дозволить платникові податків

застосувати сприятливий податковий режим і отримати податкову економію.

У графічному поданні податкової схеми традиційно використовують два види елементів: об'єкти податкового планування (платники податків і контрагенти) і взаємозв'язки між ними, що не переважує схематичне уявлення економічних і правових відносин і дозволяє легко зрозуміти суть і особливості конкретної схеми.

Оптимізаційне податкове планування може мати різний масштаб і, відповідно, різну економічну ефективність впливу на бізнес.

За своїм масштабом (ступенем впливу на платника податків) податкові схеми бувають трьох видів: глобальні, середні і малі.

Глобальні податкові схеми допомагають мінімізувати більшість основних податків, істотно змінюють форми бізнесу, впливаючи на основну масу застосовуваних економічних дій, ведуть до багаторазового скорочення податкового тягаря. Практично завжди глобальні податкові схеми пов'язані з організацією бізнесу через юридичні особи зі спеціальними податковими режимами. Спеціальний податковий режим реалізує відмінний від звичайного пільговий порядок оподаткування по основних податках.

Середні податкові схеми допомагають мінімізувати один - два податки, вимагають пристосувати бізнес під дані схеми, ведуть до скорочення податкового тягаря на десятки відсотків.

Малі податкові схеми мінімізують зазвичай один податок, іноді другорядний. Зазвичай не вимагають великих організаційних витрат, дозволяють досягти невеликого, але все-таки помітного скорочення податкового навантаження.

Для реалізації податкових схем і серйозного податкового планування потрібно комплексне застосування в їх взаємозв'язках декількох підприємств-платників податків з різними податковими режимами, з урахуванням наявних внутрішніх та зовнішніх обмежень (ступінь підконтрольності підприємств, довіра до певних осіб, наявність посередників). Реальні податкові схеми можуть бути досить масштабними і складними.

Найбільш поширеним елементом у податкових схемах виступають підприємства-посередники, на яких перекладається більша частина податкового навантаження на бізнес. Для отримання навички розробки, оцінки та аналізу податкових схем, розуміння їх специфіки і окремих деталей доцільно вивчення топології податкових схем.

Під топологією податкової схеми розуміється зафіксоване на матеріальному носії просторово-геометричне розташування сукупності елементів податкової схеми і зв'язків між ними.

Як вже було зазначено, основними елементами податкових схем є наступні об'єкти: платник податків, його контрагенти за угодами та юридичні особи, які виконують функції податкових посередників. Зв'язки між елементами визначають напрями основних фінансових потоків платника податків і, отже, мають векторний вигляд, який позначається стрілками. Схеми з кількістю взаємодіючих осіб від двох до чотирьох можуть вважатися простими. Схеми з кількістю учасників понад чотири вважаються складними.

У реальному житті комплексне податкове планування використовує декілька простих схем одночасно. У результаті загальні податкові схеми стають більш складними і складаються з великої кількості елементів. Класичну послідовність побудови податкових схем надано у роботі Д.М. Тихонова і Л.Г. Липника [3].

1. Пошук ідеї. На даному етапі найбільш ефективними є різні евристичні та творчі підходи. Ця діяльність пов'язана з комплексним аналізом податкового законодавства з урахуванням необхідності мінімізувати розміри відрахувань по конкретних податках.

2. Розробка економічної моделі. На даному етапі вирішується питання, чи має знайдена ідея практичний інтерес і економічний зміст, визначається, який економічний ефект вона може принести.

3. Юридична модель. Розглядається юридична можливість реалізації ідеї, юридичне оформлення та обґрунтування значущих деталей. Закінчується проектами документів.

4. Організаційна модель. Будь-яка схема повинна бути детально запланована і правильно організована. На цьому етапі виділяються можливі організаційні складності, шляхи їх подолання, відповідальні особи, етапи та звітність.

5. Облікова модель. Цілоком закінченою схемою для підприємств можна вважати тільки таку податкову схему, в якій точно відомий підхід до обліку та розрахунку бухгалтерських та податкових показників, визначені бухгалтерські проводки. Різні варіанти бухгалтерських проводок можуть вплинути на кінцевий результат і, відповідно, ефективність податкової схеми. При цьому слід враховувати також і конкретний варіант облікової політики підприємства. Відпрацьована облікова модель податкової схеми фактично означає точне прогнозування фінансових потоків і результатів.

6. Відпрацювання деталей. Даний етап частково входить у вищевказані, але має і власну цінність. Цей етап цілком прикладний і відноситься до можливостей і зв'язків конкретних підприємств, а також конкретної специфіки реального підприємства і регіону. Всі суттєві для податкової схеми деталі повинні бути перевірені.

Процес податкового планування багато в чому заснований на податкових «лазівках». «Дірки» («лазівки») у податковому законодавстві - це наявність окремих норм або сукупності норм податкового законодавства, нестандартне застосування яких дозволяє істотно зменшити податкову базу конкретних податків. Аналіз усіх можливостей по мінімізації оподаткування завжди починається з уважного вивчення текстів самих законів.

Розробка податкових схем з метою податкового планування - комплексне завдання, що вимагає застосування спеціалістів-експертів у кількох областях професійних знань. Різними аспектами податкового планування займаються фінансисти, менеджери, бухгалтери, аудиторі та юристи. При цьому найбільш пристосовані до податкового планування за подібністю розв'язуваних завдань і наявного досвіду аудиторі. Бухгалтери виступають критиками податкових схем на предмет: можна чи не можна. Залучення юристів викликано необхідністю проведення комплексного аналізу законодавства.

Принциповим є питання про оцінку пропонованої податкової схеми та її практичної застосовності. Платнику податків необхідно оцінити всі етапи

розробки схеми і правильність зроблених висновків. Для перевірки податкових схем, запропонованих податковими консультантами, результати їх роботи мають бути оформлені документально.

Орієнтовний перелік документів, що має бути при розробці податкової схеми такий

Опис податкової схеми.

Юридичне обґрунтування та перелік досліджених нормативних актів.

Графічне подання.

Розрахунковий приклад за абсолютними і відносними показниками економії податків, що досягаються даною схемою.

Модель обліку та бухгалтерські проводки.

Перелік і оцінка істотних ризиків застосування схеми.

Даний перелік зберігається протягом усього терміну дії схеми. Надалі платнику податків можливо доведеться представити документи з обґрунтування його позицій перед компетентними органами з приводу застосування цієї податкової схеми. Наявність такої пам'ятки надає істотну допомогу, коли податкові перевірки проводяться через значний період часу після реалізації податкової схеми, і дозволяє правильно відповідати на питання податкових органів.

Податкове планування ґрунтується не тільки на вивченні текстів діючих податкових законів та інструкцій, але і на загальній принципівій позиції, займаній податковими органами. До речі, на практиці ця проста істина найчастіше виявляється важливішою, ніж багато законодавчих актів держави.

Платник податків, здійснюючи податкове планування, різко знижуючи податкове навантаження (навіть цілком легальним шляхом) повинен бути готовим до особливої уваги податкових органів. Це, як мінімум, може загрожувати прискіпливим дослідженням діяльності та звітності, у пошуках джерел для штрафних санкцій, можливими податковими перевітками. Платнику податків слід заздалегідь обґрунтувати результати податкового планування, в тому числі і зниження рівня податкового навантаження.

Висновок. Таким чином, податкове планування на промислових підприємствах являє собою комплексний, інтеграційний процес, раціоналізація якого повинна базуватися на системному підході з використанням досягнень економічних, фінансових та юридичних дисциплін. Впровадження в систему управління промисловим підприємством податкового планування грошових зобов'язань дозволяє робити змістовні висновки щодо подальшого розвитку діяльності й знизити ризик прийняття неправильних рішень у конкретній проблемній ситуації.

Л і т е р а т у р а

1. Иванов Ю. Б. Налоговое планирование: принципы, методы, инструментарий / Иванов Ю.Б., Карпова В. В., Карпов Л. Н. — Х.: ИД «ИНЖЕК», 2006. — 272 с.

2. Кизима А.Я. Податковий менеджмент: [Навчально-методичний посібник] / Кизима А.Я. — Тернопіль : Астон, 2012. — 166 с.

3. Тихонов Д.Н., Липник Л.Г. Налоговое планирование и минимизация налоговых рисков / Тихонов Д.Н., Липник Л.Г. — М: Альпина Бизнес Букс, 2004. — 159с.

References

1. Yvanov Ju. B. Nalogovoe planirovanije: pryncypy, metody, ynstrumentaryj / Yvanov Ju.B., Karpova V. V., Karpov L. N. — H.: YD «YNZhEK», 2006. — 272 s.

2. Kizyma A.Ja. Podatkovyj menedzhment: [Navchal'no-metodychnyj posibnyk] / Kizyma A.Ja. — Ternopil' : Aston, 2012. — 166 s.

3. Tyhonov D.N., Lypnyk L.G. Nalogovoe planirovanije y mynumyzacyja nalogovyh ryskov / Tyhonov D.N., Lypnyk L.G. — M: Al'pyna Byznes Buks, 2004. — 159s.

Чиж А.Ю. Налоговое планирование денежных обязательств предприятия.

Уточнена суцність планирования налоговых денежных обязательств предприятия, которое рассмотрено как составная часть внутреннего налогового администрирования. Изучена зависимость между типом налогового поведения предприятия и видом налогового планирования. Дана характеристика каждому виду налогового планирования. Определена разница между понятиями «налоговая оптимизация» и «налоговая минимизация». Предложено использование матричного метода для разделения заданий, прав и ответственности между различными структурными звеньями предприятия при выполнении функций налогового планирования. Предложены этапы налогового планирования денежных обязательств и форма налогового паспорта предприятия. Представлена последовательность разработки налоговых схем. Разработана методика планирования налоговых обязательств. Предложен перечень документального сопровождения разработанных налоговых схем.

Ключевые слова. Налоги, обязательства, планирование, расходы, налоговая схема.

Chyzh A.Y. Tax planning of bills of debt of enterprise

The essence of planning tax monetary obligations of the enterprise which is considered as a component part of internal tax administration was clarified. The dependence between the type of tax behavior of the enterprises and a kind of tax planning was studied. Characteristics for each type of tax planning were given. The difference between the concepts "tax optimization" and "tax minimization" was determined. The use of a matrix method for separation of tasks, the permissions and responsibility between different structural links of the enterprise in case of accomplishment of functions of tax planning was offered. The stages of tax planning of monetary obligations and form tax passport of the enterprise were offered. The sequence of development tax schemes was presented. The method of planning tax obligations was developed. The list of documentary support of the developed tax schemes was offered.

Keywords. Taxes, obligations, planning, expenses, tax scheme.

Чиж Антон Юрійович, аспірант кафедри менеджменту та економічної безпеки Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля. E-mail vera-chyzh@yandex.ru

Рецензент: Костирко Л.А., доктор економічних наук, професор, завідувача кафедрою фінансів Східноукраїнського національного університету імені Володимира Даля, м. Луганськ, Україна.

Стаття подана 25.11.2013